

Ana Botella, alcaldesa de Madrid

«No se ofenderá con dinero público a las creencias de nadie».

Ollanta Humala, presidente de Perú

«Respetamos a (Hugo) Chávez y queremos que nos respete».

EL VISOR

Blanco declara ante el Tribunal Supremo

El exministro debe estar ahora satisfecho porque así habrá tenido la oportunidad de saber de qué se le acusa en la 'operación Campeón' y habrá sentido lo mismo que otros políticos a los que criticó en su día.

DE REBOT Colaboran en esta sección: Joan F. López Casanovas, Josep Mª Llauradó, Llorenç Capellà, Pere Antoni Pons, Guillem Frontera, Melcior Comes

La desmemòria activa

GUILLEM FRONTERA

Les maniobres dels poders per reforçar-se i debilitar el comú de la gent s'organitzen sobre la base que aquest comú no té memòria. La vida contemporània tritura cada instant del present de manera que en sigui pràcticament impossible la recuperació per nodrir la memòria de les societats. La maquinària trituradora, més potent cada dia,

sempre va unes passes per davant d'aquelles noves tècniques que podrien ajudar-nos a conservar la memòria i a construir-hi el coneixement crític.

Aquest estat de coses ens converteix en contribuents indefensos, que perdem, en un degoteig incessant, la ciutadania. Com lleons desdentats i reumàtics, sembla que se'ns ha apagat l'interès a defensar-nos de tot allò que tanmateix se'ns imposa gràcies a la no-memòria en què vivim.

Altrament no s'entendria la indiferència

general davant de l'anàlisi i les mesures del govern de Rajoy: si tenguéssim una memòria activa, sabríem apamar la insuportable infàmia de l'oposició del PP al govern socialista, sens dubte detestable, però no més que el d'una dreta que continua plegant-se a les ordres de Berlín. Res no ens fa pensar que aquelles crítiques fora de tota mida no puguin ser dirigides al govern actual, que, en allò que pot decidir per ell mateix, es dedica a fer recular algunes llibertats que feien més habitable la vida.

El correu electrònic, en entredit

JORGE FRANGANILLO
Professor d'Informació i Documentació de la Universitat de Barcelona

El passat desembre, l'empresa tecnològica Atos va anunciar que prohibirà l'ús del correu electrònic per a la comunicació interna de la companyia. La decisió sorpren, perquè aquest és el mitjà de comunicació preferit de l'entorn professional, per sobre de la carta, el missatge SMS, la trucada telefònica i la conversa cara a cara. Segons sembla, el director de l'empresa va adonar-se que només una desena part dels missatges eren realment útils, i per això indica que la comunicació interna es faci per missatgeria instantània, a través de la xarxa social de l'empresa. D'aquesta manera vol acabar amb tant de missatge inútil.

És evident que el correu electrònic, perquè actua com a conducte d'informació, afavoreix la gestió de tasques, documents i contactes; i que moltes persones fan servir la bústia electrònica per organitzar obligacions, com a dipòsit d'informació i com a agenda de contactes. Però hi ha dificultats per processar el gran volum d'informació entrant, per organitzar els missatges i documents, per gestionar tasques i per retrobar informació rellevant. I potser aquesta ineficiència és el fet que ha motivat que diverses empreses hagin estat notícia últimament per haver restringit l'ús del correu electrònic en l'àmbit laboral.

Costa d'entendre l'actitud d'una empresa tecnològica que condemna una eina perquè els seus empleats no l'han sabuda utilitzar amb prou eficàcia. Perquè, d'altra banda, la recerca científica suggereix que les interrupcions que provoquen les trucades telefòniques i la missatgeria instantània són tan perjudicials com les del correu electrònic. El problema no és aleshores el correu, sinó les interrupcions. Per tant, abolir un ajut tan arrelat

com el correu electrònic no és cap garantia per millorar l'eficàcia de les comunicacions i la productivitat dels treballadors.

No hi ha una solució universal ni una estratègia salvadora, però sí que hi ha un parell de propostes destacables. Una és la de Mark Hurst. Al llibre «Bit literacy» proposa un mètode que substitueix l'angoixa del correu acumulat per una rutina sistemàtica de neteja. L'objectiu és mantenir buida la safata d'entrada. L'altra és la de Chris Anderson. Considera que el problema de la sobrecàrrega informativa és un conflicte entre llibertat i responsabilitat que ens fa esclaus d'un recurs compartit, quan en realitat aquest recurs

la sensació d'estar-hi sempre connectades.

El maig de 2011, Jeffrey Allen, sergent de policia de Chicago, va presentar una demanda col·lectiva contra la ciutat per tal de rebre compensació per hores extres no remunerades. Per exigència del servei havia de romandre connectat al correu electrònic de la feina durant les hores lliures, i entenia que aquesta càrrega afegida havia de ser remunerable. Mesos després, el desembre, Dilma Rousseff, presidenta de Brasil, aprovava una llei segons la qual els treballadors tindran dret a compensació si reben correu amb ordres fora de l'horari laboral.

Aquest panorama inquietant ha fet que algunes empreses vulguin silenciar el correu electrònic fora de l'horari laboral per mirar de mantenir la feina al marge de la vida personal. La darrera d'afegir-s'hi ha estat Volkswagen, just després que la multinacional Henkel concedís als seus empleats una «amnistia» de correu durant les vacances d'hivern.

Les xarxes socials hi juguen un bon paper. S'ha vist un èxode cap als mitjans socials, les possibilitats comunicatives dels quals atrauen molts usuaris. Hi ha empreses tecnològiques que han observat aquesta tendència, i responen amb serveis de missatgeria i d'eines socials que han estat dissenyats per a la comunicació interna del món empresarial.

És el cas d'eines com ara Yammer, Hip-Chat o Noodle, que han canviat les relacions laborals a Internet. Però no han aconseguit de substituir el correu electrònic, i a més han fragmentat la informació que es requereix per completar una feina: ara, aquesta informació està dispersa, una mica aquí, una mica allà.

Tot i això, les veus apocalíptiques afirmen que el correu electrònic caurà vençut per l'embat de les xarxes socials. És un mite sense fonament. El correu electrònic continuarà com l'eina adequada en molts contextos. N'hi haurà prou de moure's amb més intel·ligència.

“El correu electrònic fa més àgils les tasques i ens facilita la vida, però sovint se n'abusa i aquest abús perllonga la jornada laboral”

ens hauria de beneficiar. Proposa un decàleg anomenat «Email charter», basat en el respecte pel temps aliè, una mena d'estatut que mira de reduir l'excés de comunicació.

El correu electrònic fa més curtes les distàncies, fa més àgils les tasques, ens facilita la vida. D'aquesta tecnologia, però, sovint se n'abusa, i aquest abús perllonga la jornada laboral. Moltes persones tenen

Todo un personaje

POR ENRIQUE LÁZARO

FÁTIMA BÁÑEZ

La reformadora está reunida, reformando

La gente no sabe si ha sufrido docenas de reformas laborales en los últimos años o si es siempre la misma reforma, que convertida en monótona letanía (a los mercados hay que rezarles letanías), no acaba nunca. Esta mujer, Fátima Báñez, que sería la ministra de Trabajo si su ministerio no hubiera sido reformado (ahora se llama de Empleo y Seguridad Social) debe saberlo, ya que es la encargada de reformar de una vez la reforma, es decir, de terminarla. Tiene la ministra Báñez una cara amplia y flexible, pero borrosa, propia de la persona que siempre está reunida, reformando, pero debido a que las exigencias patronales, aprovechando la crisis, ya han alcanzado los niveles del siglo XIX, nadie sabe tampoco si esta nueva reforma laboral será la definitiva, o si el año que viene veremos otra vez a Fátima Báñez, aún más flexible y borrosa, reuniéndose con los agentes sociales para reformarla. Y así sucesivamente. Todo sea por el empleo, dirá la ministra de Empleo. Qué va a decir la ministra.

EL SACAPUNTAS

La izquierda sigue con el linchamiento de Francisco Camps

Publicado en La Razón el 27 de enero

Para los partidos denominados de izquierda y para sus dirigentes el fallo del jurado en el 'caso trajes' no existe. O sea, niegan la existencia de la justicia.